

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/155/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011099
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121011099.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému: K. G., nar. XX.XX.XXXX v R., t. č. v Ústav na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.9.2021 č. k. 28PP/42/2021-28, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.12.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného K. G., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 28.9.2021 č. k. 28PP/42/2021-28 rozhodol o žiadosti odsúdeného K. G. o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody takto: Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona sa návrh odsúdeného: K. G., nar. XX.XX.XXXX v R., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/163/2016 zo dňa 24.09.2018 zamietla.
2. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.
3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
  - a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
  - b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.
4. Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.
5. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.
6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.
7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmienéne prepustenie, ako aj prvú materiálnu podmienku, nespĺnil druhú materiálnu podmienku spočívajúcu v predpoklade vedenia riadneho života.
8. Uviedol, že odsúdený bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný za rôznorodú majetkovú kriminalitu. V súčasnosti je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody za zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona. Odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody druhýkrát. Z odpisu registra trestov je pritom zrejmé, že tento po vykonaní nepodmienéneho vyše 7-ročného trestu odňatia slobody za majetkovú kriminalitu (trestné činy podľa § 194 a § 219 Trestného zákona), v krátkom čase po prepustení na slobodu, pokračoval v páchaní majetkovej kriminality a bol ešte štyrikrát právoplatne uznaný vinným

z trestných činov krádeží, porušovania domovej slobody, zatajenia vecí. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/163/2016 zo dňa 24.09.2018 mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody a ďalším rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/32/2017 zo dňa 07.10.2019 súd upustil u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu. Odsúdeného teda od páchania ďalšej trestnej činnosti neodradil ani viacročný nepodmienečný trest odňatia slobody, ale práve naopak, pokračoval v páchaní majetkových trestných činov. Na základe správania odsúdeného na slobode má súd za to, že k právne aprobovanému správaniu je odsúdený motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody. Na dôvažok súd poukazuje aj na hodnotiacu správu ústavu, v ktorej riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený len čiastočne plní ciele programu zaobchádzania a iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. Teda ani na základe záverov hodnotiacej správy nemá súd možnosť dospieť k bezpečnému záveru, že odsúdený by v prípade prepustenia na slobodu dokázal viesť riadny život a opäť neskĺznuť k páchaniu trestnej činnosti. V jeho prípade preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

8. Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky skutočnosti uvedené v predchádzajúcom odseku neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného. Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti. Prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie komplexne, poukazujúc na všetky relevantné skutočnosti, ktoré je potrebné zhodnotiť pri skúmaní prognózy správania sa odsúdeného do budúcnosti. Vzhľadom na to, že napadnuté uznesenie je odôvodnené obsahovo vyčerpávajúcim spôsobom a zároveň vecne správne, sťažnostný súd naň poukazuje, bez potreby jeho opakovania.

9. Sťažnostný súd upozorňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

10. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

11. S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.